

ACHTERGROND REGIONALE RECHERCHE

De politie werkt hard aan veiligheid en de zichtbaarheid op straat. Maar zware criminelen lijken zich weinig zorgen te hoeven maken.

Wie pakt de grote boeven?

Mick van Wely

GRONINGEN De aanpak van zware misdaad wil in Noord-Nederland maar niet vlotten. Al jaren roept de politie dat het beter moet, maar er zijn onvoldoende grote onderzoeken waarin grote criminelen worden aangepakt.

De noordelijke politie heeft welgeteld 12 rechercheurs die zich bezighouden met de aanpak van zware criminaliteit. Zij richten zich op de aanpak van criminelen die zich bezighouden met internationale wiethandel, outlawmotorclubs en grote spelers op het gebied van harddrugs.

Het streven van de politietop is het team uit te breiden van 12 naar 74 mensen, meer dan het zesvoudige. Die speurders vormen straks de Dienst Regionale Recherche.

Noemenswaardige onderzoeken naar zware criminaliteit zijn er dit jaar nauwelijks geweest. Er zijn enkele leden van outlawmotorclubs opgepakt, maar van grote rechercheonderzoeken is verder weinig gebleken.

Vorig jaar was er nog een excuus: het regende moordzaken en dus capaciteitsvretende onderzoeken. Dit jaar is dat anders. Zelden zijn er zo weinig mensen in het Noorden omgebracht: 'slechts' vijf, tegen negentien in 2013.

Grote hennepzaken zijn er nauwelijks. Alleen in Friesland werkte de politie aan een groot wietonderzoek rond een Leeuwarder die wietkwekerijen gerund zou hebben en grote geldbedragen witwaste.

Voor de vijf grootste kwekerijen, met duizend of meer planten, die dit jaar in het Noorden zijn opgerolden, is niemand gepakt. Wietorganisaties werden ongemoeid gelaten.

Politie mensen uit het korps met wie *Dagblad van het Noorden* sprak, stellen dat het schort aan goede analyses van de bestaande criminaliteit en wijzen op het probleem van 'afschuiven'.

Hoe dat in zijn werk gaat? Nog voordat er sprake is van een onderzoek, wordt een zogenaamd 'pre-

▲ Een door de politie ontdekte hennepkwekerij in Groningen. Foto Archief/Kees van de Veen

weeg document' gemaakt. „Dat beoogde onderzoek blijkt dan te groot voor de regio en wordt doorgestuurd naar een landelijke unit. Die heeft er geen tijd voor of vindt het te regionaal en stuurt het terug. Uiteindelijk wordt het onderzoek gewoon niet opgepakt. Het is een kwestie van afschuiven. Dan zakt de moed ons in de schoenen”, zegt een rechercheur.

Er is meer, zegt de rechercheur. „De informatie waarover de recher-

‘Uiteindelijk wordt het onderzoek gewoon niet opgepakt’

che beschikt is ontoereikend. We weten gewoon onvoldoende wat er echt speelt aan criminaliteit.”

Vernieuwingen komen niet van de grond, zegt een bron. „Er zijn mensen die ontzettend creatief zijn en met wie je een moderniserings-slag kunt maken in de opsporing, maar ze krijgen geen ruimte. Er is geen oog voor, maar ook geen geld en mankracht.”

Hiernaast spelen nog de reorgani-

satieperikelen, veroorzaakt door het optuigen van de nationale politie. Die heeft te weinig gekwalificeerd personeel, veel langdurig zieken en schuift noodgedwongen zaken door naar volgend jaar, omdat overwerk in tijd moet worden gecompenseerd. „De naweëen van die reorganisatie worden gigantisch onderschat.”

De eenheidsleiding Noord geeft geen reactie op de problemen.